BENDROJO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. spalio 6 d.*

Byloje T-508/08

Bang & Olufsen A/S, įsteigta Strueryje (Danija), iš pradžių atstovaujama advokato K. Wallberg, vėliau – advokato J. Glaesel,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą D. Botis ir G. Schneider,

atsakovę,

dėl ieškinio, pateikto dėl 2008 m. rugsėjo 10 d. VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 497/2005-1), susijusio su paraiška įregistruoti garsiakalbį vaizduojantį erdvinį žymenį kaip Bendrijos prekių ženklą,

* Proceso kalba: anglų.

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas L. Truchot, teisėjai M. E. Martins Ribeiro ir H. Kanninen (pranešėjas),

posėdžio sekretorė S. Spyropoulos, administratorė,

susipažinęs su ieškiniu, pateiktu Teismo kanceliarijoje 2008 m. lapkričio 24 d.,

susipažinęs su atsakymu į ieškinį, pateiktu Teismo kanceliarijoje 2009 m. balandžio 8 d.,

įvykus 2011 m. balandžio 7 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2003 m. rugsėjo 17 d. ieškovė *Bang & Olufsen A/S* pagal iš dalies pakeistą 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146), kuris pakeistas 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1), pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.

2 Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra erdvinis žymuo, kuris atrodo taip:

3 Prekės, kurioms buvo prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 9 ir 20 klasėms ir pagal kiekvieną iš šių klasių atitinka tokį aprašymą:

— 9 klasė: „Elektriniai ir elektroniniai aparatai ir prietaisai analoginiam, skaitmeniniam arba optiniam garso signalų priėmimui, perdirbimui, reprodukcijai, nustatymui ar paskirstymui, garsiakalbiai“,

— 20 klasė: „HiFi baldai“.

4 Nusprendęs, kad prašomam įregistruoti prekių ženklui taikomas Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkte (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b punktas) nurodytas atmetimo pagrindas, 2005 m. kovo 1 d. sprendimu ekspertas pagal Reglamento Nr. 40/94 38 straipsnį (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 37 straipsnis) atmetė paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą visoms šio sprendimo 3 punkte išvardytoms prekėms. Iš esmės jis nusprendė, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas neturi skiriamojo požymio ir pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalį (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalis) neįgijo skiriamojo požymio dėl naudojimo.

5 2005 m. balandžio 27 d. ieškovė pagal Reglamento Nr. 40/94 57–62 straipsnius (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniai) dėl eksperto sprendimo pateikė apeliaciją VRDT.

6 2005 m. rugsėjo 22 d. sprendimu VRDT pirmoji apeliacinė taryba apeliaciją atmetė remdamasi tuo, kad pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą draudžiama įregistruoti nagrinėjamą žymenį, nes jis neturi jam būdingo skiriamojo požymio. Apeliacinė taryba konstatavo, kad nors prekės forma, kuri sudaro prašomą įregistruoti prekių ženklą ir kuri iš esmės sukurta vadovaujantis estetiniais reikalavimais, yra neįprasto pobūdžio, ieškovė neįrodė, kad ši forma turi skiriamąjį požymį ir dėl to, tikslinių vartotojų suvokimu, atlieka prekių ženklo funkciją.

7 2005 m. gruodžio 29 d. ieškovė Teismo kanceliarijoje pateikė ieškinį, kuris buvo įregistruotas numeriu T-460/05 ir kuriame prašė panaikinti minėtą sprendimą. Ieškinys buvo grindžiamas dviem pagrindais, atitinkamai susijusiais su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto ir 7 straipsnio 3 dalies pažeidimu. Ieškovė, be kita ko, pabrėžė, kad Apeliacinė taryba nenagrinėjo jos paraiškos pagal minėto reglamento 7 straipsnio 3 dalį.

8 2006 m. vasario 24 d. sprendimu Apeliacinė taryba ištaisė 2005 m. rugsėjo 22 d. sprendimą. Ji nurodė, kad padarė akivaizdžią klaidą, nes neišnagrinėjo paraiškos įregistruoti pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalį. Ji manė, kad tokia klaida patenka į 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Tarybos reglamentą Nr. 40/94 (OL L 303, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 189), 53 taisyklės taikymo sritį, ir išnagrinėjo šią paraišką taikydama minėtą taisyklę. Atitinkamai Apeliacinė taryba ištaisė savo 2005 m. rugsėjo 22 d. sprendimą nurodydama, kad paraiška įregistruoti atmesta ir pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalį remiantis tuo, kad ieškovės pateiktų įrodymų nepakako įrodyti, jog prašomas įregistruoti prekių ženklas dėl naudojimo įgijo skiriamąjį požymį.

9 2006 m. gegužės 3 d. ieškovė Teismo kanceliarijoje pateikė pastabas dėl klaidų ištaisymo.

10 2007 m. spalio 10 d. Sprendimu *Bang & Olufsen prieš VRDT (Garsiakalbio forma)* (T-460/05, Rink. p. II-4207) Teismas patenkino ieškovės ieškinį remdamasis ieškinio pagrindu dėl Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimo.

11 Pirmiausia Teismas priminė kiekvienos bylos šalies argumentus ir šiuo atžvilgiu savo sprendimo 24 punkte nurodė, kad VRDT nebuvo tikra, jog Apeliacinės tarybos nuomonė teisinga, todėl prašė Teismo nustatyti, ar forma, kuri sukurta iš esmės vadovaujantis estetiniais reikalavimais, tačiau nesuteikia prekei esminės vertės, kaip numatyta Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punkto iii papunktyje (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies e punkto iii papunktis), ir kuri labai skiriasi nuo prekyboje bendrai naudojamos formos, gali atlikti prekių ženklo funkciją.

12 Be to, pateikdamas vertinimą, Teismas sprendimo 40–45 punktuose nurodė:

„40 Visų minėtų pateikimo elementų, kurie sudaro prašomą įregistruoti prekių ženklą, išnagrinėjimas leidžia daryti išvadą, kad prekių ženklo forma yra iš tiesų ypatinga ir neturi būti laikoma visiškai įprasta. Garsiakalbio korpusą sudaro kūgis, panašus į pieštuką arba vargonų vamzdelį, kurio smailioji dalis jungiasi su kvadrato formos pagrindu. Be to, ilga, stačiakampio formos plokštelė yra pritvirtinta iš vienos kūgio pusės ir padidina įspūdį, kad visas svoris tenka smaigaliui, kuris vos liečia kvadrato formos pagrindą. Taip sukuriamas išskirtinis ir lengvai įsimenamas dizainas.

41 Visos šios savybės prašomą įregistruoti prekių ženklą daro nepanašų į įprastines prekių, patenkančių į tą pačią kategoriją, bendrai prekyboje sutinkamas formas, kurioms paprastai būdingos tiesios linijos ir statūs kampai. Šiuo atveju, be kita ko, [2005 m. rugsėjo 22 d. sprendimo] 14 punkte pasakyta, kad „prašomas įregistruoti prekių ženklas neabejotinai išsiskiria tam tikrais aspektais“. Toliau patikslinama:

„<...> palyginti su įprastu garsiakalbiu, jis itin aukštas ir siauras. Be to, centrinę garsiakalbio dalį sudaro vamzdelis, kuris jungiasi su apverstu kūgiu, o tai yra neįprasta. Kūgio viršūnė yra pritvirtinta prie kvadrato formos pagrindo.“

42 Todėl reikia konstatuoti, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas ryškiai skiriasi nuo sektoriaus įpročių. Iš tikrųjų jo pakankamai specifiniai ir laisvai pasirinkti požymiai gali pritraukti paprasto vartotojo dėmesį ir sudominti jį ieškovės prekės forma. Taigi tai nėra viena iš įprastų atitinkamo sektoriaus prekių formų arba

paprastas jų variantas; atvirkščiai, tai yra ypatinga forma, kuri, atsižvelgiant ir į estetinį visumos rezultatą, gali pritraukti suinteresuotosios visuomenės dėmesį ir leisti jai atskirti paraiškoje įregistruoti nurodytas prekes nuo kitokios komercinės kilmės prekių <...>

43 Net jeigu išskirtinės ar savitos savybės nėra registracijos sąlyga *sine qua non*, vis dėlto jų buvimas gali suteikti reikiamą išskirtinumo laipsnį prekių ženklui, kuris šiaip jo neturėtų.

44 Kalbant apie Apeliacinės tarybos argumentaciją, pagal kurią prašomą įregistruoti prekių ženklą sudaranti prekės forma negali atlikti prekių ženklo funkcijos atitinkamų vartotojų atžvilgiu dėl to, kad prekių ženklas yra sukurtas iš esmės vadovaujantis estetiniais reikalavimais <...>, pakanka konstatuoti, jog kadangi atitinkama visuomenė suvokia žymenį kaip prekės ar paslaugos komercinės kilmės nuorodą, aplinkybė, kad šis žymuo atlieka vienu metu kitą nei komercinės kilmės nuorodos funkciją ar jos neatlieka, yra nesvarbi jos skiriamojo požymio atžvilgiu <...>

45 Atsižvelgiant į visus pirmiau išdėstytus paaiškinimus, reikia daryti išvadą, kad manydama, jog prašomas įregistruoti prekių ženklas neturi skiriamojo požymio, Apeliacinė taryba pažeidė Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą, iš kurio išplaukia, jog minimalaus skiriamojo požymio užtenka, kad nebūtų taikomas šiame straipsnyje apibrėžtas atmetimo pagrindas <...>“

13 2007 m. lapkričio 19 d. sprendimu VRDT apeliacinių tarybų prezidiumas bylą vėl paskyrė nagrinėti Pirmajai apeliacinei tarybai.

14 2008 m. vasario 26 d. ir balandžio 22 d. pranešimais Apeliacinė taryba pasiūlė ieškovei pateikti pastabas dėl Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punkto iii papunkčio taikymo ir nurodė, kad paraiškoje nurodyta forma gali būti laikoma žymeniu, kurį sudaro tik forma, suteikianti prekei esminę vertę.

15 2008 m. kovo 31 d. ir gegužės 28 d. laiškuose ieškovė pateikė pastabas, kuriose nurodė, kad, Teismui grąžinus bylą iš naujo nagrinėti Apeliacinei tarybai, ši neturi kompetencijos nagrinėti naujų absoliučių atmetimo pagrindų. Be to, jos nuomone, Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punkto iii papunktis taikomas tik tuo atveju, kai prekės forma išimtinai apibrėžia jos vertę, o ne kai ji iš esmės suprantama kaip nurodanti kilmę ar paprasčiausiai kaip viena iš daugelio savybių, galinčių daryti įtaką vartotojo pasirinkimui.

16 2008 m. rugsėjo 10 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT pirmoji apeliacinė taryba panaikino 2005 m. kovo 1 d. eksperto sprendimą tiek, kiek jame padaryta išvada, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas neturi skiriamojo požymio, kaip suprantama pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą. Viena vertus, ji nusprendė, kad turi kompetenciją nagrinėti aptariamo žymens registracijos paraišką remdamasi ir kitais absoliučiais atmetimo pagrindais, o ne tik numatytuoju Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkte, ir, kita vertus, minėtą paraišką atmetė, nes manė, kad nagrinėjamą žymenį sudaro tik forma, suteikianti prekei esminę vertę, kaip suprantama pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punkto iii papunktį.

Šalių reikalavimai ir procesas

17 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies 2 punktą,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

18 VRDT Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

19 2011 m. balandžio 7 d. vykusiame teismo posėdyje ieškovė pateikė trijose bylose priimtus VRDT sprendimus. Du iš jų jau buvo paminėti ieškinyje ir yra susiję su paraiškomis įregistruoti erdvinius žymenis kaip Bendrijos prekių ženklus. Ieškovė nurodė, kad norėtų remtis šiais sprendimas grįsdama savo argumentus. Taip pat ji pateikė instituto atliktos Bendrijos prekių ženklų teisės studijos ištrauką. Per teismo posėdį VRDT buvo pasiteirauta dėl šių dokumentų pateikimo ir ji nurodė, kad neprieštarauja jų įtraukimui į bylos medžiagą.

Dėl teisės

20 Pirmiausia pabrėžtina, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 19 punkte, pirmą kartą Teisme ieškovės pateiktoje instituto studijos ištraukoje nurodyti instituto pasiūlymai dėl Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punkto iii papunkčio pakeitimo ateityje. Nėra reikalo spręsti dėl šio dokumento priimtinumo. Užtenka konstatuoti, kad šiai bylai jis visiškai nereikšmingas.

21 Be to, VRDT tvirtino, kad ieškinio A 4 priedas – trečiojo asmens pateikta teisinė nuomonė dėl Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punkto iii papunkčio taikymo šioje procedūroje – nepriimtinas, nes jis nebuvo pateiktas Apeliacinėje taryboje.

22 Į šį dokumentą, pirmą kartą pateiktą Bendrajame Teisme, negalima atsižvelgti. Ieškinys Bendrajame Teisme susijęs su VRDT apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumo priežiūra, kaip numatyta Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnyje (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnis), todėl Bendrojo Teismo kompetencija nėra iš naujo išnagrinėti faktines aplinkybes pagal pirmą kartą jam pateiktus dokumentus. Todėl minėtą dokumentą, nenagrinėjant jo įrodomosios galios, reikia atmesti (šiuo klausimu žr. 2005 m. lapkričio 24 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Sadas prieš VRDT – LTJ Diffusion (ARTHUR IR FELICIE)*, T-346/04, Rink. p. II-4891, 19 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

23 Ieškinyje ieškovė nurodo du ieškinio pagrindus, atitinkamai susijusius su Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 6 dalies (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnio 6 dalis) pažeidimu ir 7 straipsnio 1 dalies e punkto iii papunkčio pažeidimu.

Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 6 dalies pažeidimu

Šalių argumentai

24 Ieškovė teigia, kad 2005 m. kovo 1 d. eksperto sprendime, 2005 m. rugsėjo 22 d. Apeliacinės tarybos sprendime ir šio sprendimo 10 punkte minėtame Sprendime *Garsiakalbio forma* jau buvo nuspręsta, kad prašomam įregistruoti prekių ženklui

netaikomas Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punkto iii papunktis. Šiuo klausimu ji, be kita ko, mano, kad minėtame sprendime Teismas konstatavo, kad estetiniai reikalavimai nebuvo prašomo įregistruoti prekių ženklo skiriamasis požymis. Ieškovė taip pat tvirtina, kad vykstant procesui, pasibaigusiam Sprendimo *Garsiakalbio forma* priėmimu, VRDT aiškiai laikėsi pozicijos, kad nagrinėjamą žymenį sudaro forma, kuri sukurta iš esmės vadovaujantis estetiniais reikalavimais, tačiau nesuteikia prekei esminės vertės, kaip suprantama pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punkto iii papunktį. Taigi Apeliacinė taryba negalėjo atlikti naujos analizės atsižvelgdama į šią nuostatą. Be to, ieškovė tvirtina, kad VRDT jau yra leidusi kaip Bendrijos prekių ženklus įregistruoti tam tikro dizaino erdvinius žymenis.

25 Papildomai, jeigu būtų nuspręsta, kad nei VRDT, nei Teismas dar nėra pateikę nuomonės dėl Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punkto iii papunkčio taikymo šioje byloje, ieškovė mano, kad Apeliacinė taryba turėjo įvykdyti šio sprendimo 10 punkte minėtą Sprendimą *Garsiakalbio forma*, t. y. tik įregistruoti prašomą prekių ženklą, ir neturėjo galimybės iškelti kito absoliutaus atmetimo pagrindo. Nėra jokios teisės nuostatos, kurioje būtų numatyta, kad tokiu atveju, kaip antai šioje byloje, Apeliacinė taryba, remdamasi naujais absoliučiais atmetimo pagrindais, galėtų iš naujo nagrinėti prekių ženklo registracijos paraišką. Be to, toks nagrinėjimas neįmanomas ir pagal teismų praktiką, o ginčijamame sprendime nurodyta teismų praktika nesusijusi su Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 6 dalies taikymu. Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punkto iii papunktyje numatytu absoliučiu atmetimo pagrindu reikėjo remtis nuo procedūros pradžios, kaip ir visų kitų absoliučių atmetimo pagrindų atveju. Grįsdama savo argumentus ieškovė taip pat remiasi 1996 m. vasario 5 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 216/96, nustatančio VRDT apeliacinių tarybų darbo tvarką (OL L 28, p. 11; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 221), iš dalies pakeisto 2004 m. gruodžio 6 d. Komisijos reglamentu Nr. 2082/2004 (OL L 360, p. 8), 1d straipsnio 1 dalimi.

26 Pagaliau remdamasi 2002 m. birželio 18 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Philips* (C-299/99, Rink. p. I-5475) ir 2003 m. balandžio 8 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Linde ir kt.* (C-53/01–C-55/01, Rink. p. I-3161) ieškovė taip pat nurodo, kad, atsižvelgiant į tai, jog Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punkto iii papunktyje numatytas pagrindas yra preliminari kliūtis, galinti drausti įregistruoti žymenį, ir kad juo nebuvo remtasi prieš nagrinėjant to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkte numatytą pagrindą, kiek tai susiję su paraiška įregistruoti prekių ženklą, jis nebegali būti nagrinėjamas ir juo negalima remtis ginčijant tokią registracijos paraišką.

27 VRDT ginčija ieškovės argumentų pagrįstumą.

Bendrojo Teismo vertinimas

28 Visų pirma pažymėtina, kad nei ekspertas (2005 m. kovo 1 d. sprendime), nei Apeliacinė taryba (2005 m. rugsėjo 22 d. sprendime) nepateikė nuomonės dėl Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punkto iii papunkčio taikymo prašomam įregistruoti prekių ženklui. Be to, šio sprendimo 10 punkte minėtame Sprendime *Garsiakalbio forma*, būtent jo 40–45 punktuose, Teismas sprendė tik nagrinėjamo žymens skiriamojo požymio pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą klausimą. Teismas nepriėmė sprendimo dėl Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punkto iii papunkčio taikymo minėtam žymeniui.

29 Todėl ieškovės argumentas, kad Apeliacinė taryba negalėjo nagrinėti prašomo įregistruoti prekių ženklo atsižvelgdama į šią nuostatą, nes minėtame teismo sprendime jau išspręstas klausimas dėl šios nuostatos taikymo minėtam prekių ženklui, nepagrįstas.

30 Primintina, kad kai Europos Sąjungos teismas nagrinėja jam pateiktą ieškinį dėl VRDT apeliacinės tarybos sprendimo, VRDT pagal EB 233 straipsnį ir Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 6 dalį privalo imtis būtinų priemonių galimam Sąjungos teismo sprendimui panaikinti minėtą sprendimą vykdyti.

31 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką Teismas negali teikti nurodymų VRDT; prireikus VRDT turi padaryti išvadas iš Teismo sprendimų rezoliucinės dalies bei motyvų (2001 m. sausio 31 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld prieš VRDT (Giroform)*, T-331/99, Rink. p. II-433, 33 punktas ir 2007 m. birželio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *IVG Immobilien prieš VRDT (I)*, T-441/05, Rink. p. II-1937, 13 punktas).

32 Šiuo atžvilgiu iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 216/96 1d straipsnio 1 dalyje, kiek tai susiję su bylos perdavimu Sąjungos teismui priėmus sprendimą, numatyta, kad jeigu, taikant Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 6 dalį, Sąjungos teismo sprendime, iš dalies ar visiškai panaikinančiame VRDT apeliacinės tarybos ar didžiosios tarybos sprendimą, numatyta, kad apeliacinės tarybos turi iš naujo išnagrinėti bylą, dėl kurios buvo priimtas minėtas sprendimas, prezidiumas sprendžia, ar bylą perduoti sprendimą priėmusiai tarybai arba kitai tarybai, ar VRDT didžiajai tarybai.

33 Šiuo atžvilgiu, jeigu Teismas, priešingai nei VRDT, nuspręstų, kad žymeniui, kurį įregistruoti kaip Bendrijos prekių ženklą pateikta paraiška, netaikomas kuris nors iš Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalyje numatytų absoliučių atmetimo pagrindų, jam panaikinus VRDT sprendimą atsisakyti minėtą prekių ženklą įregistruoti, VRDT, privalančiai padaryti išvadas iš Teismo sprendimo rezoliucinės dalies bei motyvų, neišvengiamai tektų iš naujo pradėti apariamo Bendrijos prekių ženklo paraiškos nagrinėjimo procedūrą ir atmesti paraišką tuo atveju, jeigu manytų, kad atitinkamam žymeniui taikomas minėtoje nuostatoje nurodytas kitas absoliutus atmetimo pagrindas (šiuo klausimu žr. 2007 m. spalio 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Ekabe International prieš VRDT – Ebro Puleva (OMEGA3)*, T-28/05, Rink. p. II-4307, 50 punktą).

34 Pagal Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalį (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 1 dalis) nagrinėdama absoliučius atmetimo pagrindus VRDT turi savo iniciatyva nagrinėti tinkamus faktus, dėl kurių gali būti taikomas absoliutus atmetimo pagrindas. Jei VRDT konstatuoja, kad yra absoliutaus atmetimo pagrindo taikymą pateisinančių faktų, apie tai ji turi pranešti pareiškėjui ir leisti jam atšaukti ar pataisyti savo paraišką arba pateikti savo pastabas pagal Reglamento Nr. 40/94 38 straipsnio 3 dalį (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 37 straipsnio 3 dalis) (2006 m. kovo 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Develey prieš VRDT (Plastikinio butelio forma)*, T-129/04, Rink. p. II-811, 16 ir 17 punktai ir 2008 m. liepos 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Hartmann prieš VRDT (E)*, T-302/06, neskelbiamo Rinkinyje, 42 punktas).

35 Reikia pridurti, kad pagal gerai nusistovėjusią teismų praktiką žymuo negali būti registruojamas kaip Bendrijos prekių ženklas, jeigu yra bent vienas iš Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalyje išvardytų absoliučių atmetimo pagrindų (žr. 2002 m. rugsėjo 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *DKV prieš VRDT*, C-104/00 P, Rink. p. I-7561, 29 punktą ir 2007 m. lapkričio 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *RheinfelsQuellen H. Hövelmann prieš VRDT (VOM URSPRUNG HER VOLLKOMMEN)*, T-28/06, Rink. p. II-4413, 43 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

36 Nagrinėjamu atveju šio sprendimo 10 punkte minėtu Sprendimu *Garsiakalbio forma* Teismas panaikino 2005 m. rugsėjo 22 d. sprendimą dėl šio sprendimo 12 punkte nurodytų priežasčių. Remdamasi iš šio sprendimo padarytomis išvadomis, ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies 1 punkte Apeliacinė taryba panaikino 2005 m. kovo 1 d. eksperto sprendimą tiek, kiek jame ekspertas padarė išvadą, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas neturi skiriamojo požymio, kaip suprantama pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą.

37 Be to, manydama, jog yra rizika, kad pateiktai prekių ženklo registracijos paraiškai gali būti taikomas kitas Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalyje nurodytas absoliutus atmetimo pagrindas, šią paraišką Apeliacinė taryba teisėtai nagrinėjo iš naujo.

38 Tačiau ieškovė teigia, kad Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punkto iii papunkčiu grindžiamas absoliutus atmetimo pagrindas nebegalėjo būti taikomas VRDT nagrinėjant iš naujo, nes, jos teigimu, šis pagrindas turėjo būti nagrinėjamas nuo procedūros pradžios, prieš nagrinėjant Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytą pagrindą.

39 Šiuo klausimu pažymėtina, kad Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalyje išvardyti įvairūs absoliutūs atmetimo pagrindai, kuriais galima remtis siekiant, kad prašomas prekių ženklas nebūtų įregistruotas, tačiau nenurodyta tvarka, kurios laikantis šiuos pagrindus reikėtų nagrinėti.

40 Be to, priešingai, nei teigia ieškovė, iš šio sprendimo 26 punkte minėtų sprendimų *Philips* ir *Linde ir kt.* nematyti, kad Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punkto iii papunktyje numatytą absoliutų atmetimo pagrindą reikia nagrinėti pirmiau nei to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytą pagrindą.

41 Šio sprendimo 26 punkte minėtame Sprendime *Linde ir kt.* (67 punktas) Teisingumo Teismas, be kita ko, pabrėžė, kad iš 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 40, 1989, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 92) 3 straipsnio 1 dalies (nuostata iš esmės atitinka Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalį) aiškiai matyti, kad kiekvienas iš šioje nuostatoje numatytų atsisakymo registruoti pagrindų yra individualus ir turi būti nagrinėjamas atskirai.

42 Šio sprendimo 26 punkte minėtuose sprendimuose *Philips* ir *Linde ir kt.* Teisingumo Teismas nusprendė, kad remiantis tuo, jog Direktyvos 89/104 3 straipsnio 1 dalies e punktas yra išankstinė kliūtis, galinti uždrausti įregistruoti žymenį, kurį sudaro tik prekės forma, tuo atveju, kai tenkinamas bent vienas iš minėtoje nuostatoje nurodytų kriterijų, toks žymuo negali būti įregistruotas kaip prekių ženklas (minėto Sprendimo *Linde ir kt.* 44 punktas). Taip pat jis pridūrė, kad toks žymuo negali įgyti skiriamojo

požymio dėl naudojimo, kaip suprantama pagal šios nuostatos 3 dalį (šio sprendimo 26 punkte minėtų sprendimų *Philips* 74–76 punktai ir *Linde ir kt.* 44 punktas).

43 Kadangi Direktyvos 89/104 3 straipsnio 1 dalies e punktas ir 3 straipsnio 3 dalis iš esmės atitinka Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punktą ir 7 straipsnio 3 dalį, iš šio sprendimo 26 punkte minėtų sprendimų *Philips* ir *Linde ir kt.* išplaukia, kad tuo atveju, kai žymeniui taikomas Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punktas, jis negali įgyti skiriamojo požymio dėl naudojimo, kaip suprantama pagal to paties reglamento 7 straipsnio 3 dalį, nors pagal šią nuostatą tokią galimybę turi žymenys, kuriems taikomi Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkte ir 7 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c ir d punktai) numatyti atmetimo pagrindai.

44 Todėl jeigu nagrinėjant žymenį pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punktą konstatuojama, kad tenkinamas vienas iš šioje nuostatoje minimų kriterijų, šio žymens nereikia nagrinėti pagal minėto reglamento 7 straipsnio 3 dalį, nes aišku, kad tokiu atveju žymens negalima įregistruoti (šiuo klausimu žr. 2007 m. rugsėjo 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Benetton Group*, C-371/06, Rink. p. I-7709, 26 punktą). Šio poreikio nagrinėti nebuvimas paaiškina suinteresuotumą tuo, kad prieš tai žymuo būtų išnagrinėtas atsižvelgiant į Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punktą tuo atveju, kai gali būti taikomi keli iš minėtoje 1 dalyje numatytų absoliučių atmetimo pagrindų, tačiau negalima aiškinti, kad toks poreikio nagrinėti nebuvimas reiškia pareigą prieš tai tą patį žymenį išnagrinėti atsižvelgiant į Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punktą.

45 Tačiau šiuo atveju nagrinėjamoje byloje nesprendžiamas klausimas, ar nagrinėjama garsiakalbio forma galėtų įgyti skiriamąjį požymį dėl naudojimo, nors šiuo klausimu buvo diskutuojama priimant 2005 m. rugsėjo 22 d. sprendimą ir byloje, kurioje priimtas šio sprendimo 10 punkte minėtas Sprendimas *Garsiakalbio forma*, kai buvo nagrinėjamas Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto taikymas.

46 Šiomis aplinkybėmis nėra jokios priežasties, dėl kurios Apeliacinė taryba negalėtų nagrinėti Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punkto iii papunktyje numatyto pagrindo, kai buvo išnagrinėtas minėto reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkte numatytas pagrindas, nes taip naujai nagrinėjant nesprendžiamas klausimas, ar aptariama garsiakalbio forma gali įgyti skiriamąjį požymį dėl naudojimo.

47 Todėl nagrinėjamu atveju nustačiusi, kad gali būti taikomas naujas absoliutus atmetimo pagrindas ir išnagrinėjusi žymenį pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punkto iii papunktyje nurodytą pagrindą, Apeliacinė taryba nepadarė jokios teisės klaidos.

48 Dėl ieškovės argumento, kad VRDT jau yra leidusi kaip Bendrijos prekių ženklus įregistruoti tam tikro dizaino erdvinius žymenis, kaip nurodyta šio sprendimo 19 punkte, ieškovė pateikė VRDT priimtus sprendimus, tačiau jos argumentui negalima pritarti.

49 Primintina, kad pagal Reglamentą Nr. 40/94 apeliacinių tarybų priimami sprendimai dėl žymens registravimo kaip Bendrijos prekių ženklo priskiriami ribotai kompetencijai, o ne diskrecijai. Todėl, ar žymuo gali būti įregistruotas kaip Bendrijos prekių ženklas, turi būti vertinama remiantis tik šiuo reglamentu bei Sąjungos teismo pateiktu jo išaiškinimu, o ne ankstesne VRDT praktika (žr. 2008 m. liepos 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Reber prieš VRDT – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart)*, T-304/06, Rink. p. II-1927, 45 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

50 Dėl argumento, kad VRDT, Teismui nagrinėjant bylą, kurioje priimtas šio sprendimo 10 punkte minėtas Sprendimas *Garsiakalbio forma*, jau pripažino, kad aptariamu atveju nagrinėjamas žymuo negali patekti į Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punkto iii papunkčio taikymo sritį, primintina, kad, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 40/94 131 straipsnio 4 dalyje (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 136 straipsnio

4 dalis) įtvirtintą VRDT apeliacinių tarybų pirmininko ir narių nepriklausomumą, jų nesaisto VRDT pareikšta nuomonė Sąjungos teisme nagrinėjamoje byloje (2009 m. kovo 25 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Kaul prieš VRDT – Bayer (ARCOL)*, T-402/07, Rink. p. II-737, 99 punktas).

51 Todėl Apeliacinės tarybos nesaistė Teisme VRDT išsakyta nuomonė dėl nagrinėjamu atveju aptariamos formos estetinio pobūdžio, kaip nurodyta šio sprendimo 10 punkte minėto Sprendimo *Garsiakalbio forma* 24 punkte. Taigi ginčijamame sprendime Apeliacinė taryba neprivalėjo nurodyti motyvų, dėl kurių šia nuomone nesivadovavo (pagal analogiją žr. šio sprendimo 50 punkte minėto Sprendimo *ARCOL* 100 punktą).

52 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad su Reglamento Nr.40/94 63 straipsnio 6 dalies pažeidimu susijęs ieškinio pagrindas nepagrįstas ir jį reikia atmesti.

Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punkto iii papunkčio pažeidimu

Šalių argumentai

53 Ieškovė primena, kaip atsirado Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punktas, ir nurodo Teisingumo Teismo praktiką, pagal kurią šioje nuostatoje numatytais absoliučiais atmetimo pagrindais siekiama išvengti, kad prekių ženklo teisės apsauga

suteiktų jo savininkui techninių sprendimų ar naudingų prekės savybių, kurių vartotojas gali ieškoti konkurentų prekėse, monopolį (šio sprendimo 26 punkte minėto Sprendimo *Philips* 78 punktas). Jos teigimu, ši teismo praktika neapima formų, patenkančių į minėto reglamento 7 straipsnio 1 dalie e punkto iii papunkčio taikymo sritį.

54 Ji teigia, kad šią nuostatą reikia aiškinti siaurai, nes joje vartojamas žodis „vien". Jos teigimu, prekės esminę vertę turi lemti visi jos formos elementai, o tuo atveju, kai prekės vertę lemia kiti elementai nei forma, į juos reikia atsižvelgti. To, kad forma yra išskirtinė ir ypatinga ir dėl to, vartotojo akimis, prekė galbūt patrauklesnė ir vertingesnė, neužtenka, kad būtų taikomas Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punkto iii papunktis.

55 Dėl nagrinėjamos prekės vertės ieškovė pirmiausia teigia, kad jos veiklos sektoriuje vartotojas atsižvelgia į kitus elementus nei forma, kaip antai: funkcinės prekės savybės, prekių ženklas, kuriuo ji žymima, ar jos reklama. Šiuo atžvilgiu ji ginčija ginčijamą sprendimą tiek, kiek jo 27 ir 28 punktuose Apeliacinė taryba nusprendė, kad nebuvo svarbiausia žinoti, kokia nagrinėjamo garsiakalbio garso kokybė, jo pardavimo būdas ar gamintojo reputacija.

56 Be to, prekės vertė neturi apimti kiekvienos išskirtinio dizaino formos, kuri patraukia dėmesį ar kurią lemia estetiniai reikalavimai, nes tokiais atvejais kaip Bendrijos prekių ženklai galėtų būti registruojamos tik įprastų formų prekės. Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punkto iii papunktis taikomas formoms, kaip antai: brangenybėms, skulptūroms ar kitiems meno kūriniams, kurių atžvilgiu savaime suprantama, kad prekės vertė daugiausia priklauso nuo jos formos.

57 Pagaliau vien aplinkybė, kad prekės, kaip antai garsiakalbis, vienoje ar keliose valstybėse narėse įregistruotos kaip dizainas ir Sąjungoje gali būti saugomos autoriaus teisių, neturi reikšmės atsakant į klausimą, ar ši forma gali būti saugoma ir kaip prekių ženklas.

58 Dėl nagrinėjamu atveju aptariamos prekės formos ieškovė teigia, kad atitinkamas vartotojas orientuosis atsižvelgdamas į prekės veikimą ar funkcijas, būtent pagal garsiakalbių technines savybes, *Bang & Olufsen* prekių ženklo žinomumą, prabangų pobūdį ir prekės reklamą bei dizainą.

59 VRDT ginčija ieškovės argumentų pagrįstumą.

Bendrojo Teismo vertinimas

60 Prekės forma priskiriama prie žymenų, galinčių sudaryti prekių ženklą. Kalbant apie Bendrijos prekių ženklą, tai matyti iš Reglamento Nr. 40/94 4 straipsnio (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 4 straipsnis), pagal kurį Bendrijos prekių ženklą gali sudaryti bet kokie žymenys, kuriuos galima pavaizduoti grafiškai, kaip antai: žodžiai, dizainas, išorinis prekių arba jų pakuotės vaizdas, jeigu jie leidžia atskirti vienos įmonės prekes ar paslaugas nuo kitų įmonių prekių ar paslaugų (žr. 2010 m. rugsėjo 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Lego Juris prieš VRDT*, C-48/09 P, Rink. p. I-8403, 39 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

61 Tačiau pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punktą neregistruojami žymenys, kurie yra vien forma, kurią lemia pačių prekių rūšis, prekių forma, būtina techniniam rezultatui gauti, arba forma, suteikianti prekėms esminę vertę.

62 Pagal teismų praktiką kiekvienas iš Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalyje nurodytų atsisakymo registruoti pagrindų turi būti aiškinamas atsižvelgiant į jį grindžiantį bendrąjį interesą (žr. šio sprendimo 60 punkte minėto Sprendimo *Lego Juris prieš VRDT* 43 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

63 Dėl kai kurių iš prekės formos sudarytų erdvinių žymenų, patenkančių į Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punkto ii papunkčio (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies e punkto ii papunktis) taikymo sritį, Sąjungos teismas jau yra nusprendęs, kad šioje nuostatoje numatytais atsisakymo registruoti pagrindais siekiama išvengti, kad prekių ženklo teisės apsauga suteiktų jo savininkui techninių sprendimų ar naudingų prekės savybių, kurių vartotojas gali ieškoti konkurentų prekėse, monopolį (šio sprendimo 26 punkte minėtų sprendimų *Philips* 78 punktas ir *Linde ir kt.* 72 punktas ir 60 punkte minėto Sprendimo *Lego Juris prieš VRDT* 43 punktas), ir patikslinęs, kad nagrinėjamų formų įregistravimas gali suteikti prekių ženklo savininkui galimybę uždrausti kitoms įmonėms naudoti ne tik tokią pačią, bet ir panašias formas (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Lego Juris prieš VRDT* 56 punktą).

64 Pirma, ieškovė tvirtina, kad šis tikslas neapima formų, patenkančių į Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punkto iii papunkčio taikymo sritį. Tačiau, priešingai, nei teigia ieškovė, nėra pagrindo manyti, kad šioje nuostatoje nurodytas atsisakymo registruoti pagrindo tikslas skiriasi nuo teismų praktikoje nustatyto to paties 7 straipsnio 1 dalies e punkto ii papunkčio tikslo.

65 Šiuo atžvilgiu, kaip savo išvados, pateiktos priimant šio sprendimo 26 punkte minėtą Sprendimą *Philips*, susijusį su Direktyvos 89/104 3 straipsnio 1 dalies e punktu, kuris iš esmės atitinka Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punktą, 30 ir 31 punktuose nurodė generalinis advokatas D. Ruiz-Jarabo Colomer, draudimu įregistruoti tik funkcines ar esminę vertę prekei suteikiančias formas pirmiausia siekiama išvengti, kad išimtinė ir nuolatinė prekių ženklu suteikiama teisė galėtų lemti kitų teisių, kurioms teisės aktų leidėjas norėjo nustatyti „ribotą galiojimo laikotarpį“, nuolatinį galiojimą.

66 Kaip ir atsisakymo registruoti pagrindo, susijusio su prekių formomis, būtinomis techniniam rezultatui gauti, atveju, pagrindu, kurio tikslas – uždrausti, kad būtų registruojami tik iš formos, suteikiančios prekėms esminę vertę, sudaryti žymenys, siekiama išvengti, kad tokioms formoms būtų suteiktas monopolis.

67 Antra, ieškovė teigia, kad nagrinėjamai formai negali būti taikomas Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punkto iii papunktis.

68 Viena vertus, nagrinėjamą žymenį iš tiesų sudaro tik forma, pavaizduota šio sprendimo 2 punkte.

69 Kaip konstatuota šio sprendimo 10 punkte minėto Sprendimo *Garsiakalbio forma* 40 punkte, kuris neginčijamas, minėta forma vaizduoja garsiakalbio korpusą, kurį sudaro kūgis, panašus į pieštuką arba vargonų vamzdelį, kurio smailioji dalis jungiasi su kvadrato formos pagrindu, ir stačiakampio formos plokštelė, pritvirtinta iš vienos kūgio pusės, kuri padidina įspūdį, kad visas svoris tenka smaigaliui, kuris vos liečia kvadrato formos pagrindą, taip sukuriant išskirtinį ir lengvai įsimenamą dizainą.

70 Kita vertus, dėl argumento, kad Apeliacinė taryba privalėjo atsižvelgti į kitus elementus nei forma, ypač į nagrinėjamos prekės techninės savybes, ir konstatuoti, kad šiai prekei forma nesuteikia esminės vertės, pirmiausia pabrėžtina, kad Teisingumo Teismas jau yra priėmęs sprendimą dėl atsižvelgimo į atitinkamos visuomenės suvokimą byloje, susijusioje su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punkto ii papunkčio taikymu.

71 Šiuo klausimu jis nusprendė, kad, priešingai nei Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkte numatytu atveju, kai būtina atsižvelgti į tikslinės visuomenės suvokimą, nes jis yra esminis nustatant, ar žymuo, kurį prašoma įregistruoti kaip prekių ženklą, leidžia atskirti atitinkamas prekes ar paslaugas kaip pagamintas ar suteiktas konkrečios įmonės, tokia pareiga negali būti taikoma pagal minėto straipsnio 1 dalies e punktą (žr. šio sprendimo 60 punkte minėto Sprendimo *Lego Juris prieš VRDT* 75 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

72 Teisingumo Teismas nusprendė, kad preziumuojamas paprasto vartotojo žymens vertinimas nėra lemiamas elementas taikant atmetimo pagrindą, įtvirtintą Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punkto ii papunktyje, tačiau jis gali būti naudingas vertinimo elementas kompetentingai institucijai, nustatančiai žymens pagrindines savybes (šio sprendimo 60 punkte minėto Sprendimo *Lego Juris prieš VRDT* 76 punktas).

73 Nagrinėjamu atveju, kalbant apie Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punkto iii papunkčio taikymą, pabrėžtina, kad vartotojui renkantis nagrinėjamos prekės dizainas bus labai svarbus veiksnys, net jeigu vartotojas atsižvelgia ir į kitas aptariamos prekės savybes.

74 Iš tiesų forma, kurią prašoma įregistruoti, yra labai ypatingo dizaino, ir savo ieškinio 92 punkte ieškovė pati pripažįsta, kad šis dizainas yra pagrindinis jos prekių ženklo elementas ir padidina aptariamos prekės patrauklumą, t. y. jos vertę.

75 Be to, iš ginčijamo sprendimo 33 punkte išvardytų įrodymų, būtent iš platintojų, parduoti iš varžytinių ar naudotoms prekėms parduoti skirtų interneto svetainių gautos informacijos matyti, kad pirmiausia išskiriamos šios formos estetinės savybės. Ši forma suprantama kaip taisyklingos, grakščios ir nesenstančios skulptūros rūšis, skirta muzikai, todėl ši forma yra esminis elementas prekybai skatinti.

76 Todėl neatrodo, kad nagrinėjamu atveju nuspręsdama, kad, nepaisant kitų aptariamos prekės savybių, forma, kurią prašoma įregistruoti, šiai prekei suteikia esminę vertę, Apeliacinė taryba būtų padariusi kokią nors klaidą.

77 Be to, pridurtina, kad nusprendus, jog forma suteikia prekei esminę vertę, neatmestina, kad kitos prekės savybės, kaip antai šiuo atveju techninė kokybė, aptariamai prekei taip pat gali suteikti didelę vertę.

78 Todėl Apeliacinė taryba pagrįstai galėjo padaryti išvadą, kad nagrinėjamas žymuo patenka į Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punkto iii papunkčio taikymo sritį.

79 Todėl su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies e punkto iii papunkčio pažeidimu susijęs ieškinio pagrindas nepagrįstas ir jį reikia atmesti.

80 Remiantis tuo, kas išdėstyta, ieškinį reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

81 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal VRDT pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš *Bang & Olufsen A/S* bylinėjimosi išlaidas.

Truchot Martins Ribeiro Kanninen

Paskelbta 2011 m. spalio 6 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.